

Kongelig eleganse

Få bilmerker kan måle seg med Packard når det gjelder stil og eleganse, noe dette eksemplaret er et godt eksempel på.

TEKST OG FOTO: LORD ARNSTEIN LANDSEM

Hvor ofte har du ikke tenkt tanken: – Denne bilen er ikke noe bra. Jeg tror faktisk jeg kunne ha bygd en bedre bil selv. En tanke som det er vanskelig å gjøre noe med. (Det er liksom ikke gjort i en håndvending å sette opp en bilfabrikk i hagen...) Men i bilhistorien finnes det et par eksempler på folk som har blitt så skuffet over et bilmerke, at de deretter har skapt sitt eget bilmerke nærmest på trass eller som en utfordring. Det mest berømte eksemplet er Ferruccio Lamborghini som skapte sitt eget superbil-imperium etter å ha blitt skuffet gjentatte ganger over sine Ferrarier.

Men langt tidligere, allerede på slutten av 1800-tallet, dukket en lignende historie opp i USA.

ET SINT BREV... James Ward Packard mente at han, brøren William og partneren George Lewis Weiss kunne bygge en bedre bil enn Winton-bilen som Packard nettopp hadde kjøpt. Packard skrev et langt brev til Mr.Winton med klager og tips om forbedringer. Det falt ikke i god jord...

Mr.Winton skrev tilbake og utfordret Packard til å bygge en bedre bil. Packard tok utfordringen, og i 1900 ble Ohio Automobile Company grunnlagt. Bilene het imidlertid Packard, og snart innså man at fabrikken burde hete det samme. I 1902 ble selskapets navn skiftet til Packard Motor Car Company.

Packard satset fra starten på dyre og eksklusive biler, med moderne teknikk. De neste årtiene ble suksessfulle for Packard, med godt salg og eksport til 61 nasjoner. >>

Men om 20-tallet hadde vært lukrativt, så ble 30-tallet beintøft for luksusbilprodusenter som sto på egne bein. Merker som Duesenberg, Pierce-Arrow, Stutz, Marmon og Franklin gikk alle under, men Packard overlevde gjennom en enkel produksjonslinje hvor de samme delene kunne brukes på flere ulike modeller.

Merket begynte også å produsere billigere biler for å overleve depresjonen. Under krigen ble selskapet kjent for kraftige båt og flymotorer, og startet produksjonen i 1946 med en sunn finansiell tilstand. Men merkets status begynte snart å falle. De ulike modellene var for like, slik at det var vanskelig å se om det var en billig eller dyr modell som kom kjørende. Man prøvde også å slå seg inn på taxi og leiebilmarkedet, noe som ikke hjalp på statusen.

På starten av 50-tallet var det klart at overlevelse var vanskelig for uavhengige bilkonsern. GM, Ford og Chrysler sto for det meste av salg, og i desperasjon kjøpte Packard Studebaker. I 1957-58 begynte de to merkene å blande modeller sammen, slik at pressen døpte dem Packardbakers. Disse bilene var det siste livsgispet fra merket som 30 år tidligere hadde vært USAs bestselgende luksusbilmerke.

Packard forsvant fra det amerikanske markedet i 1959, og i 1962 var navnet borte for godt.

Men her skal man ikke svartmale bildet fullstendig. Packard overlevde tross alt som uavhengig luksusbilprodusent i nesten 60 år, med vesentlig lengre levetid og med langt større suksess enn stakkars Winton som hadde utfordret Packard til å bygge biler.

SPØR MANNEN SOM EIER EN. «Ask the man who owns one». Dette var Packards geniale slagord i glansdagene, så derfor gjorde jeg akkurat det. Bjørn Norststad (61) fra Hurum eier nemlig en nydelig og vanvittig elegant Packard Super Eight Convertible fra 1948.

– Du spør meg, ja..., svarer Bjørn. – Jo, Packard er staselig bil det. Noe som passet godt da Kongen og ordfører ble skyssset rundt i denne bilen da Kongen kom på besøk til Sørumsand i 2003. Dette var før min tid. Jeg kom inn i bildet to år senere, som medlem av Eight Amcars Club. En klubb for åtte sjeldne amerikanske bilmerker, hvorav Packard er ett, og hvor jeg har vært medlem av siden 1978.

– Denne bilen tilhørte da et annet klubbmedlem. Presidenten i klubben var så og hentet bilen på Gjøvik for å kjøre den til Sørum, men turen ble imidlertid langt mer dramatisk enn planlagt. Tenk dere selv: Bak rattet i lånt bil, enormt regnvær og en stor Van bråbrems foran. Bremsen i bønn,

ingenting skjer. Vannplaning. Bil kommer imot i det andre kjørefeltet, og bratt skråning på høyre side. Det smalt. Hardt.

– Heldigvis ble det ingen personsaker, men hele fronten var ødelagt og motor og girkasse var skjovet 3-4 cm bakover. Det hele var en vanskelig situasjon. Det var kun ansvarsforsikring på bilen. Hvem skulle betale? Hvem hadde ansvar? Det hele ble løst da det brått ble bestemt at jeg skulle kjøpe bilen. Dermed ordnet det hele seg.

– Et medlem i klubben er biloppretter, og rettet og ordnet det som skulle til. Allerede året etter var bilen på veien igjen. Den er en nydelig bil å kjøre, og kjøreegenskapene er som på en moderne bil, avslutter mannen som eier en. ▲

PACKARD SUPER EIGHT 1948	
Motor:	R8, 4,7-liter
Effekt:	135 hk
Vekt:	2410 kg

